

2. neděle velikonoční - cyklus B neděle Božího milosrdenství -

neděle 11. dubna 2021

Jako novorozené děti žádejte duchovní, nefalšované mléko (Božího slova), abyste jím rostli ke spáse.

Aleluja.

(Vstupní antifona)

Foto z Chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě

Po celý týden se církev radovala ze skutečnosti vzkříšení, kterou nezastavil ani hněv vládců, Zlo či slabost učedníků. Ale je třeba nastoupit další část cesty, která vede k vládě Božího milosrdenství všude ve světě. Tato etapa se týká každého učedníka. Již nejde jen o seznámení se s Mistrem, ale o plné opření se o víru. (Tato neděle se nazývá nedělí Božího milosrdenství.)

1) Připravme místo Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, kříž, zpěvník, Bible, květiny.

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane. **Ostatní:** Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství. **Ostatní:** A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ Sk 4,32-35 (Jedno srdce a jedna duše.)

Čtvrtá kapitola knihy Skutků apoštolů mluví o prvních obtížích, které mladičkou církev potkaly. Apoštolové stanou před veleradou a statečně vyznají Krista... Tato kapitola končí shrnutím – textem, který dnes čteme. Zpráva je samozřejmě zjednodušující, hned další kapitola ukazuje problémy, ale obecný pohled na mladou církev žijící ze vzkříšení Pána je plný optimismu a radosti.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech počívala velká milost.

A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

ŽALM 118

Podobně jako minulou nedělí církev zpívá Žalm 118 jako chvalozpěv na moc Boží a jeho dílo, protože nejpřesněji ze všech žalmů vyjadřuje tajemství Kristovy smrti a vzkříšení.

Odpověď: Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nebo: Aleluja.

Nechť řekne dům Izraelův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ –

Nechť řekne dům Áronův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ –

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Vrazili do mě, abych padl, – avšak Hospodin mi pomohl. –

Hospodin je má síla a statečnost, – stal se mou spásou. –

Jásot ze spásy – zní ve stanech spravedlivých.

Kámen, který stavitelé zavrhli, – stal se kvádrem nárožním. –
Hospodinovým řízením se tak stalo, – je to podivuhodné v našich očích. –
Toto je den, který učinil Hospodin, – jásejme a radujme se z něho!

2. ČTENÍ **1 Jan 5,1-6** (*Každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem.*)

Jan otevřel ve čtvrté kapitole téma vztahu ke spolubratrům uvnitř komunity. Zřejmě došlo k nějaké nevraživosti či věroučnému rozporu. V páté kapitole připojuje jako argument význam křtu. Narodit se z Boha není otázkou našeho úsilí, ale darem Boží moci působící skrze křest.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý, kdo miluje Boha Otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží právě v tom, že zachováváme jeho přikázání.

Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Protože jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi, praví Pán; blahoslavení, kdo neviděli, a uvěřili. Aleluja.

EVANGELIUM **Jan 20,19-31** (*Za týden přišel Ježíš zase.*)

Teprve po příběhu o prázdném hrobu a vyprávění o Marii považující Zmrtvýchvstalého za zahradníka se Ježíš zjeví samotným apoštolům. Jako by je potřeboval připravit. Každé slovo tohoto vyprávění je naplněno důležitým významem. A přeci, i když se zjevuje naplno, je tato událost spojena s vírou, jak ukazuje postava Tomáše.

Slova svatého evangelia podle Jana

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“

On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“

Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat.

Můžeme si přečíst homilii papeže Františka, kterou pronesl při mši svaté na Svatopetrském náměstí v neděli Božího milosrdenství 8. 4. 2018:

„Tomáš, poté co uviděl Pánovy rány, zvolal: „Pán můj a Bůh můj“ (v.28). Chtěl bych upozornit na zájmeno můj, které Tomáš opakuje. Je to přivlastňovací zájmeno, a zamyslíme-li se nad ním, mohlo by se nám zdát, že není na místě užívat jej ve vztahu k Bohu. Jak může být Bůh můj? Jako si mohu přivlastnit Všemohoucího? Když říkáme Bohu můj, ve skutečnosti neprofanujeme Boha, nýbrž ctíme Jeho milosrdenství, protože On se chtěl stát „naším“. A říkáme Mu z lásky: »Stal jsi se člověkem pro mne, zemřel jsi a vstal z mrtvých pro mne a proto nejsi jenom Bůh; jsi můj Bůh, jsi můj život. V tobě jsem našel lásku, kterou jsem hledal, i mnohem víc, co bych si nikdy nedovedl představit.«

Boha neuráží být „naším“, protože láska vyžaduje důvěrnost, milosrdenství žádá důvěru. Hned na začátku desatera přikázání řekl Bůh: »Já jsem Hospodin, tvůj Bůh« (Ex 20,2) a zdůraznil: »Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý« (v.5). Taková je nabídka žárlivě milujícího Boha, který se prezentuje jako tvůj Bůh. A z pohnutého Tomášova srdce vyplyne odpověď: „Pán můj a Bůh můj!“ Vstupujeme dnes skrze rány do

tajemství Boha a chápeme, že milosrdenství není jedna z mnoha Jeho vlastností, nýbrž tlukot samotného Jeho srdce. A jako Tomáš pak už nežijeme jako učedníci, kteří jsou kolísaví, zbožní, ale váhaví; skutečně se do Pána také zamilujeme! Nemějme strach ze slova „zamilovat se“ ve vztahu k Pánu.“

Celé znění papežovy homilie najdete na <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27456> .

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/kalendar/nedele-pracovni-listy/cyklus-b-doba-velikonocni/2-nedele-velikonocni-cyklus-b> nebo na <https://www.kanan.cz/2velikonoceb.htm> nebo na <https://www.tvnoe.cz/porad/30907-ovecky-2-nedele-velikonocni> nebo na <https://prolidi.bcb.cz/cs/akce/2021-04-minikatecheze-2-nedele-velikonocni-bozho-milosrdenstvi-cyklus-b> .

4) Vyznání víry **Odpovědí na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:**

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

5) Společně prosíme **Zde můžeme vyslovit i své vlastní prosby**

P: Učedníci spatřili Pána a zaradovali se. Připojme se k této radosti ze vzkříšení a v naději na Boží pomoc přednesme své prosby:

1. Ty, jenž jsi navštívil učedníky v neděli svého zmrtvýchvstání, shlédni na nás, ať tvůj den slavíme s radostným srdcem; dej, ať znovu můžeme slavit neděli společně s celou farností v kostele zpěvem, chválami a účastí na tvé hostině.
2. Ty, jenž jsi přišel zavřenými dveřmi, veď svou Církev, ať se otevírá dnešním lidem a hledá odpovědi na jejich otázky.
3. Ty, který jsi pozdravil: „Pokoj vám“, vnášej mír tam, kde se válčí, a do všech zemí světa.
4. Ty, který jsi ukázal ruce a bok, pomáhej všem, kdo nesou rány a bolesti života, i těm, kdo se je snaží léčit.
5. Modleme se za děti, které se po dlouhé době smějí vracet do škol.

P: Bože, děkujeme ti za tvé vzkříšení. Prosíme tě, doved' nás do plnosti své lásky, v níž žiješ a kraluješ na věky věků. **Všichni:** Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání: Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. **Všichni:** Amen.

Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu. **Všichni:** Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle námětu: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK
Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.